PETRUS CANTOR

Nordfrankreich, Anfang 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25884
Copyright: Admont, Benediktinerstift

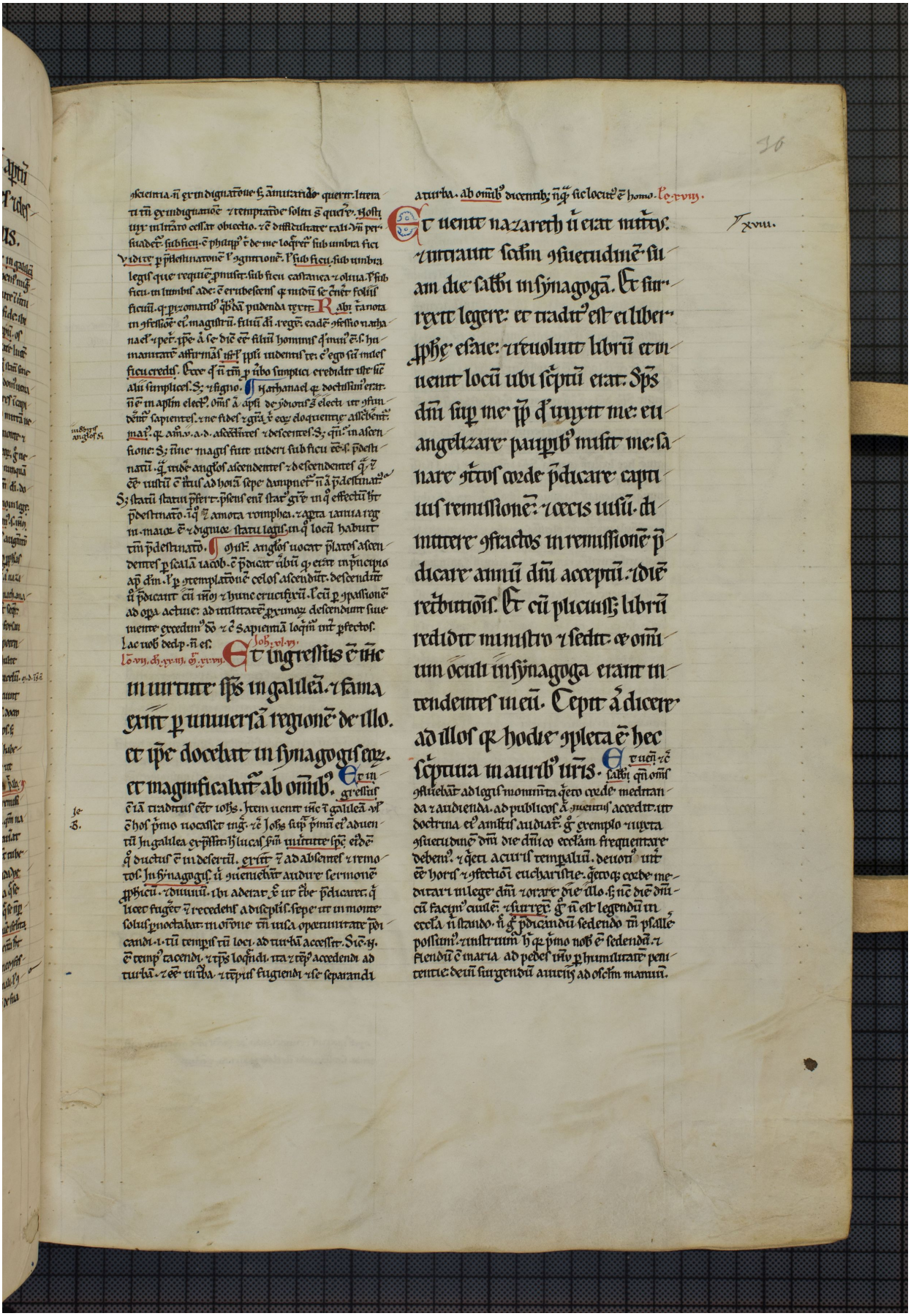

Et ingressus est iterum in synagogam. Et erat ibi homo habens spiritum immundum. Et cœpit clamare dicens: Sinite, quid nobis et tibi, Iesu Nazareni? Venisti perdere nos? Scio te, quis sis, sanctus Dei. Et increpavit eum Iesus dicens: Obmutescite et exi de homine. Et cum eiecisset eum spiritus immundus in medio, exivit ab illo nihil nocens illi. Factus est autem timor in omnibus, et conloquebantur inter se dicentes: Quis est iste, quia etiam spiritibus immundis imperat in potestate et virtute, et exeunt? Et exibat fama de illo in omnem locum circumadiacentem.

Et cum egressus esset de synagoga, venit in domum Simonis. Socrus autem Simonis erat tenebris magnis compressa, et rogaverunt eum pro ea. Et stans super illam imperavit febri, et dimisit illam. Et continuo surgens ministrabat eis. Et cum occidisset sol, omnes, quotquot habebant infirmos variis languoribus, adducebant eos ad eum. Et ipse singulis manus imponens curabat eos. Et exibant daemonia a multis clamantes et dicentes: Quia tu es Filius Dei. Et increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant eum esse Christum. Et factum est, cum esset in quadam civitate, et ecce vir plenus lepra, et videns Iesum, et ecce vir plenus lepra, et videns Iesum, et ecce vir plenus lepra, et videns Iesum